

การจัดทำชุดบทอ่านภาษาเวียดนามที่แบ่งตามระดับความยากง่ายสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ

A Construction of Vietnamese Graded Reading texts for Thai Learners of Vietnamese as a Foreign Language

เหียงย่น ถิ เชียง¹

Nguyen Thi Chiem

Received: January 07, 2024

Revised: March 08, 2024

Accepted: March 24, 2024

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดทำชุดบทอ่านภาษาเวียดนามที่แบ่งตามระดับง่ายถึงยากใช้ในการอ่านภาษาเวียดนามอย่างกว้างขวางสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ เริ่มจากการแบ่งระดับผู้เรียนภาษาเป็น 3 กลุ่ม 6 ระดับอิงตามการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ และกรอบความสามารถทางภาษาเวียดนามสำหรับคนต่างชาติที่เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ กระทรวงศึกษาธิการของประเทศเวียดนามได้แก่ระดับพื้นฐาน A1, A2 ระดับกลาง B1, B2 และระดับสูง C1, C2 ในการสร้างชุดบทอ่านภาษาได้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความยากแต่ละระดับโดยพิจารณาจากการกำหนดปริมาณเฉพาะ 4 ปัจจัยในแต่ละบท ได้แก่ 1) จำนวนคำที่แตกต่างกันโดยเฉลี่ยในบทอ่าน 2) เปอร์เซ็นต์ของคำเดี่ยว คำซ้อน 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ขึ้น 3) จำนวนประโยคเฉลี่ยในบทอ่าน 4) ความยาวของประโยคในบทอ่านโดยเป็นจำนวนคำเฉลี่ยในแต่ละประโยค เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผสมกับเชิงปริมาณ คือใช้ข้อมูลภาษาที่วัดระดับความยากสำหรับเจ้าของภาษาแล้วสร้างเกณฑ์ใหม่โดยการลดความยากนี้ลงตามระดับที่ต่ำกว่าเพื่อปรับให้เหมาะสมกับผู้เรียนชาวไทย โดยการใช้เครื่องมือสถิติทาง

¹ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; Srinakharinwirot University

Corresponding author, e-mail: chiem@g.swu.ac.th, Tel. +66820889050

ภาษาศาสตร์ในการหาตัวเลขปริมาณเฉพาะดังกล่าวคือ ซอฟต์แวร์ AntConc และสถิติความสามารถในการอ่านใน Microsoft Word ผลการวิจัยพบว่าบทอ่านจำนวน 137 จาก 180 บทอ่านที่เหมาะสมกับเกณฑ์ใหม่ซึ่งเหมาะสมสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ โดย 6 ระดับ (A1-C2) มีจำนวนคำที่แตกต่างกันโดยเฉลี่ยในบทอ่านเพิ่มขึ้นจาก 32 คำถึง 1,046 คำ เปอร์เซ็นต์ของคำเดี่ยวลดลงตั้งแต่ 0.9% ถึง 2.2% เปอร์เซ็นต์ของคำซ้อน 2 พยางค์เพิ่มขึ้นตั้งแต่ 0.7 % ถึง 1.4% เปอร์เซ็นต์ของคำซ้อน 3 พยางค์ เพิ่มขึ้นตั้งแต่ 0 % ถึง 3 % จำนวนประโยคเฉลี่ยในบทอ่านเพิ่มขึ้นจาก 6 ถึง 174 ประโยค ความยาวของประโยคในบทอ่านเพิ่มขึ้นจาก 4.8 คำ ถึง 25.3 คำ

คำสำคัญ: ชุดบทอ่านภาษาเวียดนามที่แบ่งตามระดับ, การอ่านกว้างขวาง, ภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ

Abstract

The aim of this research paper is to provide a comprehensive set of graded Vietnamese reading texts divided from easy to difficult levels for Thai learners learning Vietnamese as a foreign language. Starting from dividing the language proficiency into 3 groups of 6 levels based on CEFR and Vietnamese language proficiency framework for foreigners learning Vietnamese as a foreign language (VFL) according to the Ministry of Education of Vietnam. They are basic levels A1, A2, intermediate levels B1, B2 and advanced levels C1, C2. To create a series of graded Vietnamese reading texts, criteria for evaluating each difficulty level were determined based on the determination of 4 specific factors in each text, as follows: 1) the average difference in the number of words in the text, 2) the percentage of one syllable, two syllable and three syllable words, 3) average number of sentences in the text, 4) length of sentences in a text based on the average number of words in each sentence. It is a qualitative and quantitative research that uses language data that measures the level of difficulty for native speakers and then creates a new criterion by reducing this difficulty to a lower level to adapt it to Thai learners of VFL. Using the linguistic statistics tool to quantify specific numbers, namely

AntConc software and readability statistics in Microsoft Word, the results showed that 137 out of 180 reading texts fit the new criteria for Thai learners of VFL. The 6 levels (A1-C2) saw an increase in the average number of different words in a text from 32 distinct words to 1,046 words. The percentage of one syllable words decreased from 0.9% to 2.2%. The percentage of two syllable words increased from 0.7% to 1.4%. The percentage of three syllable words increased from 0% to 3%. The average number of sentences in a text increased from 6 to 174 words as well as the length of its sentences also increased from 4.8 words to 25.3 words.

Keywords: Graded Vietnamese Reading Texts, Extensive Reading, Vietnamese as a Foreign Language

บทนำ

ประเทศเวียดนามถือว่าเป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์ของไทยหุ้นส่วนหนึ่งในบรรดาสมาชิกอาเซียน อีกทั้งการลงทุนของไทยอยู่ในระดับต้น ๆ หนึ่งในสิบของประเทศเวียดนาม ดังนั้นหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนไทยต่างสนใจรับบุคลากรที่สามารถใช้ภาษาเวียดนามได้ดีเข้ามาทำงาน ปัจจุบันการเรียนการสอนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศจึงได้รับความสนใจอย่างมาก ทั้งนี้สื่อหรือหนังสือที่ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาเวียดนามตามสถาบันการศึกษาในประเทศไทยที่จัดสอนภาษาเวียดนามยังมีข้อจำกัดในรูปแบบที่ยังไม่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อส่งเสริมการอ่านที่แบ่งระดับชัดเจนตั้งแต่ง่ายจนถึงยากหรือเรียกเป็นชื่อภาษาอังกฤษ คือ Graded Readers นั่นเอง สื่อรูปแบบนี้จะช่วยพัฒนาทักษะการอ่านให้ผู้เรียนอย่างเหมาะสมตามความสามารถของผู้เรียน การอ่านจึงเป็นหนึ่งวิธีเพื่อช่วยผู้เรียนบรรลุถึงระดับชำนาญภาษา (Proficiency) โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือการสร้างคลังคำศัพท์ของตนเองในสมอง (Hu, M. & Nation, I.S.P., 2000) เจื่อนไซที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในภาษาโดยผ่านการอ่านมีดังต่อไปนี้ 1) อ่านบทอ่านที่มีระดับความยากเหมาะสมกับตัวเอง 2) อ่านให้หลากหลายด้าน และหลากหลายสาขาวิชา 3) อ่านเจาะลึกลงโดยการเลือกอ่านเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้จบเป็นเล่ม ๆ 4) อ่านพร้อมฟังเสียงบทอ่านจะทำให้จำคำศัพท์มากกว่า ผู้เรียนมีความรู้คำศัพท์ขั้นพื้นฐาน (Beginner) อยู่ที่ 1-50 คำ ก็สามารถเริ่มอ่านบทอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) ได้ด้วยตัวเอง การอ่านอย่างกว้างขวางคือการอ่านแบบอิสระด้วยตัวเอง ตามมาตรฐาน The Extensive Reading Foundation

Grading Scale หรือการอ่านแบบต่อเนื่องเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวและใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีใช้การอ่านแบบเข้าใจคำศัพท์ทีละคำ (Ng, Q. R., Renandya, W.A. & Chong, Miao, 2019)

สำหรับผู้เรียนภาษานั้น แนวคิดการอ่านตามตามระดับขั้นและการอ่านสื่อตามศักยภาพ ระดับความสามารถของผู้เรียนเป็นการเรียนภาษาที่ดีที่สุด (DuBay, H. W., 2007) ทั้งนี้สื่อหรือ หนังสือภาษาเวียดนามที่ใช้ในประเทศไทยมีความจำกัดที่ตำราเรียนภาษาเวียดนามซึ่งมีเนื้อหาอยู่ในขอบเขตของวิชาการเรียนการสอนเท่านั้น หรือหนังสืออ่านเพิ่มเติมก็จะเป็นหนังสือที่เจ้าของภาษาใช้อ่านโดยตรง และไม่ได้ออกแบบการเขียนมาให้ผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้เรียนมักจะมีประสิทธิภาพไม่เทียบเท่ากับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นหนังสือที่เจ้าของภาษาอ่าน มักจะมีการใช้คำศัพท์ที่ลึกซึ้ง และหลากหลายเกินวงคำศัพท์ที่ของผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศอยู่แล้ว ทำให้เกิดความรู้สึกล้นเกินในการเรียนเพราะไม่สามารถเข้าใจคำศัพท์ได้ทันทีในขณะที่อ่าน เมื่อขาดแคลนหนังสือที่เหมาะสมกับระดับผู้เรียนยิ่งทำให้ผู้เรียนประสบปัญหาขาดแคลนสื่อที่ดีและเหมาะสมกับระดับพัฒนาของตนเอง และนำไปสู่ปัจจัยการเรียนภาษาเวียดนาม อาจไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

ดังนั้นการทำสื่อเสริมตามระดับภาษาจะเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาภาษาสู่ระดับต่าง ๆ สื่อและการพัฒนาต้องมีความสอดคล้องกันเพื่อจะให้ผู้เรียนเลือกอ่านสื่อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตน และพัฒนาตนเองทีละขั้นอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

เพื่อจัดทำชุดบทอ่านภาษาเวียดนามที่แบ่งตามระดับง่ายถึงยากใช้ในการอ่านภาษาเวียดนามอย่างกว้างขวางสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพผสมกับเชิงปริมาณ (Mixed-Methods) โดยมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์วิธีการสร้างชุดบทอ่านภาษาที่มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความยากของแต่ละระดับ โดยเริ่มต้นจากการรวบรวมบทและคัดเลือกบทอ่านต้นฉบับ จากตำราเรียนในวิชาต่าง ๆ ที่เขียนภาษาเวียดนามระดับชั้น 2-12 (ป.2-ม.6) จากจำนวน 1,800 บทคัดมาเหลือ 180 บท ทั้งนี้บทอ่านนั้นต้องมีมาตรฐานโดยเป็นตำราเรียนภาษาเวียดนามของสำนักพิมพ์ย่าว หยุก (Nhà xuất bản Giáo Dục) ฉบับปีพิมพ์ ค.ศ. 2016 และคลังบทอ่านนี้ได้ถูกจัดแบ่งอย่างมีหลักการตามระดับจากง่ายมาก ง่าย ยากปานกลาง และยาก โดย An-Vinh, L., Diep N. & Dinh Dien (2020) ซึ่งอิงตาม

เกณฑ์หลักการการวัดมาตรฐานสากลที่ใช้ในการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ได้แบ่งระดับความสามารถของผู้เรียนภาษาเป็น 3 กลุ่ม 6 ระดับ และเกณฑ์ภาษาเวียดนามตามกระทรวงศึกษาธิการ ประเทศเวียดนาม ตามมติที่ 17/2015/TT-BGĐT วันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 2015 โดยอิงตาม CEFR ซึ่งในภาษาเวียดนามใช้คำย่อว่า KNLTV (Khung năng lực Việt dùng cho người nước ngoài học tiếng Việt) หรือกรอบความสามารถทางภาษาเวียดนามสำหรับคนต่างชาติที่เรียนภาษาเวียดนาม ในฐานะภาษาต่างประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้วิธีพรรณนาวิเคราะห์ตามข้อมูลที่ได้สังเคราะห์โดยใช้เครื่องมือวิจัยซอฟต์แวร์โปรแกรม AntConc ของ Laurence Anthony (Version 4.2.0) และสถิติความสามารถในการอ่าน (Readability Statistics) ใน Microsoft Word กล่าวคือ

ซอฟต์แวร์โปรแกรม AntConc เป็นเครื่องมือซอฟต์แวร์ที่ออกแบบมาสำหรับจัดการวิเคราะห์คอร์ปัส (Corpus) ภาษาศาสตร์ โปรแกรมนี้อำนวยความสะดวกในการผลิตรายการคำช่วยให้ผู้ใช้สามารถวิเคราะห์เนื้อหาคลังข้อมูลภาษาขนาดใหญ่ที่เรียกว่า Corpora โดยการสร้างรายการความถี่ของคำภายในคลังข้อมูล AntConc ช่วยนักวิจัยในการระบุรูปแบบ แนวโน้ม และลักษณะทางภาษาภายในข้อมูลที่เป็นข้อความ ซอฟต์แวร์นี้มีการแสดงผลที่ใช้ทำงานง่ายในการจัดเรียงและการแจกแจงความถี่ของคำ จึงทำให้สามารถตรวจสอบคุณสมบัติคำศัพท์ในคลังข้อมูลที่กำหนดได้อย่างเป็นระบบ

สำหรับคำในภาษาเวียดนามถือได้ว่าสร้างจากพยางค์เดียวหรือจากพยางค์หลายตัว คำภาษาเวียดนาม (คำที่ปรากฏในพจนานุกรม) ประกอบด้วย 1 พยางค์ หรือ 2 พยางค์ขึ้นไป ถ้าคำประกอบด้วย 1 พยางค์จะถูกจำแนกเป็นคำเดี่ยว ส่วนคำประกอบด้วย 2 พยางค์ขึ้นไปจะถูกจำแนกเป็นคำซ้อน เนื่องจากภาษาเวียดนามเขียนเว้นวรรคตามพยางค์ไม่ใช่เป็นคำแบบภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษารูปคำติดต่อ (Agglutinative Language) จึงเป็นข้อจำกัดการใช้โปรแกรมนี้ใช้สร้างรายการคำสำหรับภาษารูปคำติดต่อแบบภาษาอังกฤษหรือฝรั่งเศสเท่านั้น โปรแกรม AntConc ยังไม่มีซอฟต์แวร์ที่ใช้เผยแพร่สำหรับภาษาที่แยกพยางค์ได้อย่างภาษาเวียดนาม ดังนั้นในการใช้โปรแกรมนี้เพื่อสร้างรายการคำแยกคำเดี่ยวและคำซ้อนออกจากกันนั้นผู้วิจัยจะต้องจัดระเบียบบทอ่านใหม่ก่อนโดยลบช่องเว้นวรรคระหว่างพยางค์ในคำซ้อนให้คำติดกัน

สำหรับเครื่องมือวัดสถิติความสามารถในการอ่าน (Readability Statistics) ใน Microsoft Word กล่าวคือสถิติความสามารถในการอ่านจะให้ข้อมูลเชิงลึกที่มีค่าเกี่ยวกับความ

ซับซ้อนและระดับความสามารถเข้าใจเอกสารของคนอ่าน โดย Microsoft Word ใช้สูตรคำนวณ Flesch Reading Ease และ Flesch-Kincaid Grade Level คะแนน Flesch Reading Ease บ่งชี้ว่าเอกสารสามารถเข้าใจได้ง่ายเพียงใด โดยคะแนนที่สูงขึ้นจะสะท้อนถึงความสามารถในการอ่านเข้าใจที่มากขึ้น ในทางกลับกันสูตร Flesch-Kincaid Grade Level แปลความซับซ้อนของข้อความเป็นระดับชั้นโรงเรียนในสหรัฐอเมริกาที่สอดคล้องกันกับความสามารถในการอ่านเข้าใจบทความอยู่ระดับใด แต่สถิติความสามารถในการอ่าน ใน Microsoft Word ไม่ได้ออกแบบเพื่อวัดบทความภาษาเวียดนาม ซึ่งสูตรที่ใช้จะมีตัวเลขคงที่ (Constant Value) เฉพาะของภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ นักวิจัยยังเลือกใช้เครื่องมือนี้เพราะลักษณะการเขียนประโยคบทความภาษาเวียดนามจะมีการเว้นวรรคแบบสากลเหมือนภาษาอังกฤษทุกอย่าง ส่วนการแยกคำคือต้องใช้บทความที่ได้มีการเตรียมแบบเคาะลบช่องว่างเว้นวรรคระหว่างคำซ้อนแล้วเรียบร้อยเท่านั้น ไม่อย่างนั้นจะไม่ใช่เป็นการนับคำแต่กลายเป็นการนับพยางค์แทน ขั้นตอนการกรองจำนวนประโยคและจำนวนคำรวมถึงจำนวนคำเฉลี่ยต่อประโยคในข้อความภาษาเวียดนามโดยใช้ Microsoft Word มีดังต่อไปนี้ 1) เปิดเอกสารบทความที่ต้องการนับ แล้วไปที่แท็บ “Review” ใน Microsoft Word คลิก เรียกใช้การตรวจสอบการสะกดและไวยากรณ์ (Spelling and Grammar Check) 2) จดบันทึกข้อมูลที่ให้ไว้ได้แก่จำนวนประโยค จำนวนคำ และคำเฉลี่ยต่อประโยค

สำหรับข้อมูลคัดกรองจาก AntConc และการวัดสถิติความสามารถในการอ่าน Microsoft Word แล้วนำมาพิจารณาว่าบทอ่านใดบ้างมีข้อมูลตามเกณฑ์ และบทไหนมีข้อมูลที่ไม่ตามเกณฑ์ของมาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาเวียดนามตั้งแต่ระดับ A1 จนถึง C2 บทอ่านที่ได้จำนวนตามที่ตั้งเกณฑ์ไว้แล้วคัดกรองบทอ่านโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศสังกัดมหาวิทยาลัยในประเทศไทย 3 สถาบัน จำนวน 3 ท่าน และผู้ทรงคุณวุฒิเป็นชาวไทยที่ได้เรียนภาษาเวียดนามแล้วในฐานะภาษาต่างประเทศนาน 4 ปี และได้ใช้ภาษาเวียดนามทั้งการทำงานและการใช้ชีวิตที่เวียดนามมาแล้ว 5-7 ปี เป็นผู้ประเมินบทอ่านว่าเหมาะสมกับระดับความยากง่าย นำผลที่ได้จากการคัดกรอง และข้อคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาเลือกปรับบทอ่านใหม่โดยยังตามเกณฑ์มาตรฐานระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิตรวจทานเห็นชอบบทอ่านที่ปรับใหม่

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ

1. จำแนกคำเดี่ยว และคำซ้อน 2 พยางค์ คำซ้อน 3 พยางค์ขึ้น โดยค้นหาพจนานุกรมเพื่อระบุคำเหล่านั้นออกในบทอ่าน และเคาะลบช่องว่างระหว่างคำซ้อนเพื่อให้คำซ้อน

ติดกันก่อนที่จะใช้ซอฟต์แวร์กรอง ทุกไฟล์ที่ผ่านขั้นตอนนี้ต้องถูกจัดเก็บเป็นไฟล์ .txt (ใช้ notepad เก็บ) เท่านั้น

2. ใช้ซอฟต์แวร์ Antcont เพื่อนำเข้าและกรองบทอ่านลงในรายการคำที่มีการแยกคำ จะเห็นเป็นคำเดี่ยว คำซ้อน แยกออกมาเพื่อให้มองเห็น และสามารถระบุได้ง่าย
ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ

3. จัดการ สังเกต นับจำนวนคำ 2 พยางค์ 3 พยางค์ขึ้น จัดเก็บจำนวนคำต่าง ๆ ทั้งหมดในบทอ่าน ลงในไฟล์ตาราง Microsoft Excel และใช้สูตรคำนวณต่าง ๆ ในนั้นเพื่อคำนวณตัวเลขเป็นสัดส่วนอีกครั้งหนึ่ง

ตารางที่ 1 ตัวอย่างผลการคัดกรองหลังจากใช้เครื่องมือ Antconc

A1	ข้อมูลได้จากเครื่องมือ Antcont							
ชื่อบทอ่าน	จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ (ประโยค)	จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ (คำ)	สัดส่วน (%) คำ 1 พยางค์ (%)	สัดส่วน (%) คำ 2 พยางค์ (%)	สัดส่วน (%) คำ 3 พยางค์ ขึ้น (%)	จำนวนคำเฉลี่ยใน 1 ประโยค (คำ)	จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ (ประโยค)	ผ่าน /ไม่ผ่าน
Bé Hoa	86	78	8	0	90.7	9.3	0.0	ok
Các mùa ở miền Bắc	35	31	4	1	88.6	11.4	2.9	x
Đôi bạn	43	38	5	0	88.4	11.6	0.0	ok
Cả sợ cá mập	72	57	17	0	79.2	23.6	0.0	x
Mua áo dài	51	39	13	0	76.5	25.5	0.0	x
Làm việc thật là vui	74	63	11	0	85.1	14.9	0.0	x
Tóc mẹ	48	47	1	0	97.9	2.1	0.0	ok

4. ทำการเปรียบเทียบข้อมูลกรองที่ละเครื่องมือ ใช้ Antconc ก่อน โดยนำข้อมูลคัดกรอง มาตราฐานแบ่งลำดับความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นที่ตั้ง แล้วเปรียบเทียบกับปัจจัยที่ได้มาจากการกรอง ถ้าบทใดมี

ข้อมูลตามเกณฑ์ก็จะถูกใส่สัญลักษณ์ว่า ok และบทใดมีข้อมูลที่ไม่ตามเกณฑ์ก็จะถูกใส่เครื่องหมาย x ทำแบบนี้ตั้งแต่ระดับ A1 จนถึง C2

5. ด้วยบทอ่านที่ผ่านเกณฑ์ทั้งขั้นตอนแรกจะถูกจัดเก็บลงในโฟลเดอร์ใหม่แต่ละโฟลเดอร์ สำหรับบทอ่านที่ไม่เหมาะสมผู้วิจัยจะต้องแก้ไขโดยแทนที่คำซ้อน 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ขึ้นด้วยคำเดี่ยวที่สื่อความหมายคล้ายกันหรือลบออก ถ้าไม่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเนื้อเรื่องหรือแทนที่บทอ่านที่ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยบทอ่านที่เหมาะสมกว่า จนกว่าบทอ่านใหม่ผ่านทุกขั้นตอนการกรองอีกรอบและผ่านเกณฑ์จึงจะถูกเพิ่มลงในโฟลเดอร์ด้านบนด้วย

6. การคัดกรองขั้นที่ 2 โดยนำบทอ่านที่ผ่านเกณฑ์กรอง Antconc ขั้นที่ 1 แล้วมากรองครั้งที่ 2 โดยใช้ Readability Statistics ของ Microsoft Word ในการนับจำนวนคำ จำนวนประโยค จำนวนคำเฉลี่ยในประโยคของบทอ่าน พิจารณาว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานแบ่งลำดับความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือแก้ไขบทอ่านถ้ายังไม่ผ่านจนผ่านทุกเกณฑ์ ส่วนบทอ่านที่ไม่เหมาะสมในขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่มีจำนวนคำในประโยคมากเกินไป การแก้ไขคือการตัดแยกประโยค ทำให้ประโยคสั้นลง ตามเกณฑ์จำนวนคำเฉลี่ยต่อประโยค

ผู้วิจัยเสนอมาตรฐานลำดับขั้นเพื่อพัฒนาบทอ่านตั้งแต่ระดับง่ายสุด A1 ถึงระดับยากสุด C2 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามเป็นภาษาต่างประเทศโดยได้มีการเปรียบเทียบผลทางสถิติของการวิเคราะห์บทอ่านจากง่ายไปสู่ยากสำหรับเจ้าของภาษา

ตารางที่ 2 มาตรฐานแบ่งลำดับความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ

ระดับความยากของบทอ่าน	จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ (ประโยค)	จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ (คำ)	สัดส่วน (%) คำ 1 พยางค์ (%)	สัดส่วน (%) คำ 2 พยางค์ (%)	สัดส่วน (%) คำ 3 พยางค์ ขึ้น (%)	จำนวนคำเฉลี่ยใน 1 ประโยค (คำ)
A1	10	63	87.6	12.3	0	9
A2	15	85	86.7	13	0.3	12
B1	20	110	85.7	14	0.3	14
B2	30	150	84	15	1	16
C1	50	332	82	16.5	1.5	16
C2	120	600	80	18	2	18

ระดับ A1 เป็นระดับของบทอ่านสำหรับผู้ได้เรียนภาษาเวียดนามแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย 40 ชั่วโมงรับรู้ภาษาเวียดนามขั้นพื้นฐานโดยมีคลังคำศัพท์ประมาณ 50-100 คำ จำนวนประโยคใน

ข้อความในระดับ A1 จะต่ำที่สุดอัตราส่วนคำ 1 พยางค์สูงสุด และอัตราส่วนคำ 2 พยางค์ก็ต่ำที่สุด เมื่อเทียบกับระดับอื่น ๆ ระดับ A2 จะมีประโยชน์ในข้อความเป็น 1.5 เท่าของจำนวนประโยคใน A1 คำศัพท์ในข้อความสูงกว่าด้วยแต่ไม่มากเนื่องจากจำนวนคำเฉลี่ยในแต่ละประโยคยังคงต่ำ อัตราส่วนของ คำ 1 พยางค์จะค่อย ๆ ลดลงในระดับที่ประมาณ 0.9-2% สัดส่วนระหว่าง 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นในการอ่านระดับสูงประมาณ 0.7-2.5% อย่างไรก็ตามจำนวนประโยคในข้อความอ่านสำหรับชาวต่างชาตินั้นแตกต่างจากจำนวนประโยคในข้อความอ่านในข้อความการอ่านในตำราภาษาเวียดนามสำหรับเจ้าของภาษา เหตุผลก็คือการอ่านเหล่านี้มีบทบาทเสริมสร้างความรู้ภาษาเวียดนามสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนั้นเนื้อหาของบทอ่านจะขยายไปสู่เรื่องสั้น ส่วนตัดตอนมาจากบทความ หรือนวนิยายต่าง ๆ เพื่อได้สอดแทรกทั้งเรื่องสังคม ความคิด วัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย แต่ไม่เลือกบทอ่านวิทยาศาสตร์ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าจำนวนประโยคในระดับ B1-C2 จะสูงกว่า เพื่อให้แน่ใจว่าโครงเรื่องจะไม่ได้รับผลกระทบ ส่วนตำราภาษาเวียดนามสำหรับเจ้าของภาษามักจะยึดติดกับข้อจำกัดของการถ่ายทอดแต่ละบทเรียนเฉพาะระดับ B1 และ B2 มีจำนวนคำในข้อความเพิ่มขึ้น 110-150 คำ ต่อบทอ่าน อัตราส่วนคำของคำ 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่ระดับ B2 นั้นต่างจากระดับ B1 เล็กน้อย กล่าวคือระดับบทอ่าน B2 มีจำนวนคำ 1 พยางค์ต่ำกว่า B1 และมีจำนวนคำสองพยางค์สูงกว่า B1 ประมาณ 20-30 คำ คำ 3 พยางค์ขึ้นอนุญาตให้ปรากฏจากระดับ B1 ในอัตรา 0.3% กล่าวคือ แต่ละบทความมีโครงสร้างเพียง 6 คำ 3 พยางค์ขึ้นไป ระดับ C1 มีจำนวน คำ 1 พยางค์ต่ำกว่าระดับ B2 ประมาณ 2.7% และมีจำนวนคำ 2 พยางค์สูงกว่าระดับ B2 ประมาณ 1.5% ทั้ง C1 และ C2 มีเพียงจำนวนคำ 3 พยางค์ก็คือ 2% โดยเฉพาะอย่างยิ่ง C2 มีตัวเลขจำนวนคำ 1 พยางค์ ต่ำกว่า C1 2% ต่ำกว่า B2 5% และจำนวนคำ 2 พยางค์ 4% สูงกว่า B2 และ C1 คือ 0.5% จำนวนคำเฉลี่ยในประโยคอยู่ที่ระดับ A1 โดยมี 9 คำ/ประโยคและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไปสู่ 2 คำ/ประโยคจากระดับ A2 ถึงระดับ C2 สิ่งนี้อยู่ในช่วงที่กำหนดซึ่งเป็นไปตามกฎสำหรับการจำแนกความยากของบทอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อให้แน่ใจว่าเนื้อหาของบทอ่านจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลงมากเกินไปและส่งผลกระทบต่อความต้องการในอรรถรสทั่วไปในการอ่าน

การรายงานผลการวิจัยเมื่อบทอ่านที่ปรับปรุงผ่านการเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิมาตรวจทานและเห็นชอบแล้วนำบทอ่านนั้นมาปรัวรตภาษาให้เหมาะสมและจัดทำรายงาน และจัดการอัดคลิปเสียงฉบับสมบูรณ์ประกอบบทอ่าน

สรุปผลการวิจัย

การจัดทำชุดบทอ่านภาษาเวียดนามที่แบ่งตามระดับง่ายถึงยากใช้ในการอ่านภาษาเวียดนามอย่างกว้างขวางนั้น ปัจจัยทางภาษาที่ถูกใช้ในการพิจารณาความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามเป็นภาษาต่างประเทศนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ได้รับความนิยมมากที่สุดในโลกมีสูตรวัดความยากของบทอ่านภาษาอังกฤษที่พบบ่อยที่สุดมายาวนานแล้ว (DuBay, H. W., 2004) คือ สูตรวัดความยากของบทอ่านก็มีหลากหลายสูตร อย่างเช่น สูตรของ Flesch ความยากของบทอ่าน = $206.835 - (1.015 \times \text{ความยาวประโยคเฉลี่ย}) - (84.6 \times \text{จำนวนพยางค์เฉลี่ยในคำ})$ ความยาวเฉลี่ยของประโยคคือ คำนวณจากจำนวนคำเฉลี่ยในแต่ละประโยค (Flesch, R., 1946 as cited in DuBay, H. W., 2004) และในสูตรดั้งเดิมของ Dale และ Chall พวกเขาได้คำนวณด้วยวิธีนี้ คะแนนวัดความยากของบทอ่าน = $.1579\text{PDW} + .0496\text{ASL} + 3.6365$ (Dale, E. & Chall, J. S., 1949) คะแนนวัดคือผลแสดงให้เห็นถึงเกรดการอ่านของผู้อ่าน ในนั้น PDW คือเปอร์เซ็นต์ของคำยาก (คำที่ไม่อยู่ในรายการคำโดย Dale-Chall) ASL คือความยาวของประโยคที่มีจำนวนคำเฉลี่ยคือเท่าไร ในสูตรนี้คำยากและความยาวของประโยคคือ 2 ปัจจัยที่ถูกเลือกในการคำนวณเหมือนสูตรข้างบน Gunning ได้เผยแพร่ Fog Index สูตรการอ่านที่พัฒนาขึ้นสำหรับผู้ใหญ่ (Gunning, R., 1952) ซึ่งได้รับความนิยมเนื่องจากใช้งานง่าย ใช้ตัวแปรสองตัวคือความยาวประโยคเฉลี่ยและจำนวนคำที่มีมากกว่าสองพยางค์ ระดับความยากของบทอ่าน = $0.4 (\text{ความยาวประโยคเฉลี่ย} + \text{คำยาก})$ ซึ่งคำยากคือคำที่มีมากกว่าสองพยางค์ ปัจจัยที่เป็นภาษาถูกเลือกในสูตรนี้คือ ความยาวของประโยคและคำยากเช่นกัน แต่มีรายละเอียดของคำยากหมายความว่าคำที่มีมากกว่าสองพยางค์ อีกปัจจัยหนึ่งในการวัดความยากของบทอ่านภาษาอังกฤษจากสูตรต่าง ๆ คือ ความสำคัญของความยาวของประโยคคิดและความยาวของแต่ละคำซึ่งเป็นสองตัวแปรหลักที่กำหนดความยากของบทอ่านภาษาอังกฤษ และปัจจัยทั้งสองนี้สามารถคำนวณได้อย่างง่ายดายเมื่อใช้เครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อวิเคราะห์บทอ่านเชิงสังเกตการณ์

สำหรับการแบ่งความยากง่ายของภาษาเวียดนาม จากผลการวิจัยของทั้ง Nguyen, T. L. & Henkin, A. B. (1985) และ Điệp, Nguyễn Thị Như (2021) ในกรณีวัดความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามโดยเฉพาะปัจจัยคำและประโยคก็เป็นสองปัจจัยที่ได้รับการพิจารณาอย่างเท่าเทียมกัน การกำหนดจำนวนเฉลี่ยคำในประโยคเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในปัจจัยทางภาษาศาสตร์เบื้องต้นด้วยการสังเกตจากการมองเห็นเมื่อพิจารณาความยากของบทอ่านทั้งในภาษาเวียดนาม

และภาษาอังกฤษ ความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมจนถึงชั้นมัธยมปลาย สอดคล้องกับระดับชั้นเรียนจริงตามตำราต่าง ๆ สำหรับผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษากล่าวคือคำเดียวเป็นคำที่ปรากฏมากที่สุดในตำราภาษาเวียดนาม และในตำราระดับประถมจะมีสัดส่วนของคำเดียวสูงสุด และค่อย ๆ ลดลงในบทอ่านในตำราระดับมัธยมต้น และระดับมัธยมปลาย จำนวนคำใน 1 ประโยคก็จะเริ่มจาก 9-12 คำในชั้นประถม และ 14-18 คำในชั้นมัธยมทั้งหมด และอีกประเด็นที่สำคัญมากคือสัดส่วนของคำ 1 พยางค์ คำ 2 พยางค์ คำ 3 พยางค์ขึ้นไปก็มีการเพิ่มลดตามลำดับในบทอ่านที่นำมาตั้งแต่ชั้นประถมจนถึงมัธยม (Điệp, Nguyễn Thị Như, 2021) ปัจจุบันสื่อให้เห็นว่าในบทอ่านช่วงแรก ๆ ของตำราในชั้นเรียนประถมจะมีการเลือกใช้ประโยคที่สั้นที่สุด และเมื่อเลื่อนขึ้นชั้นเรียนมัธยมต้นหรือมัธยมปลายเรื่องประโยคยาวกว่าชั้นประถม

มาตรฐานบทอ่านจากตำราเรียนของนักเรียนเวียดนามทั้ง 3 ระดับชั้นเรียน กำหนดว่าจำนวนประโยคเฉลี่ยในแต่ละบทอยู่ในระดับต่ำสุดคือ 20 ประโยคสูงสุดคือ 101 ประโยค อย่างไรก็ตามเนื่องจากความยาวของประโยคที่ระดับประถมจะสั้นกว่าที่ระดับมัธยมต้นและระดับมัธยมปลาย นั่นคือจำนวนคำในแต่ละประโยคจะน้อยกว่า ดังนั้นจำนวนคำเฉลี่ยในบทอ่านของหนังสือระดับประถมจึงมีเพียง 199 คำเท่านั้น ในขณะที่เดียวกันที่ระดับมัธยมต้นจำนวนคำเฉลี่ยในบทอ่านสูงถึง 945 คำ และระดับมัธยมปลาย คือ 1,476 คำ ในนั้นคำ 1 พยางค์ 2 พยางค์ 3 พยางค์ขึ้นไปก็จะเป็นไปตามกฎที่ว่ายิ่งบทอ่านง่ายขึ้นเท่าใดจำนวนคำ 1 พยางค์ จะต่างจากจำนวนคำ 2 พยางค์อยู่ในช่วงประมาณ 7%-5% เท่านั้น คำ 3 พยางค์มีน้อยมากเพียง 0.5-1.9% อย่างไรก็ตามบทอ่านระดับที่ยากที่สุดอยู่ที่ระดับมัธยมปลาย

แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า บทอ่านทั้งหมดสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามเป็นภาษาต่างประเทศควรง่ายกว่าสองเท่าของบทอ่านต้นฉบับตำราเรียนของนักเรียนเวียดนาม โดยลดมาตรฐานของปัจจัยตัวแปรในบทอ่านให้ผู้เรียนต่างชาติต่ำกว่าทุกระดับของบทอ่านให้เจ้าของภาษาเพื่อให้บทอ่านสั้นกว่าและง่ายกว่าบทอ่านสำหรับเจ้าของภาษา โดยเฉพาะจำนวนคำที่แตกต่างเพื่อลดความยากในการเรียน เน้นเข้าใจคำในหลากหลายบริบท ต่อมาคือ ลดและเพิ่มจำนวนคำหนึ่งพยางค์ สองพยางค์ และสามพยางค์ขึ้นตามสัดส่วนครึ่งละน้อยคำเพื่อตอบสนองต่อความสามารถตามธรรมชาติของผู้เรียนภาษาเวียดนามเป็นภาษาต่างประเทศที่เพิ่มขึ้นทีละน้อยเช่นกัน โดยข้อจำกัดของการที่ได้ใช้ภาษาจริงคืออยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีการใช้ภาษาเวียดนามที่นอกเหนือจากห้องเรียน และยังคงรักษาเนื้อเรื่องและอรรถรสของบทอ่านไว้ให้มากที่สุด

ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนภาษาเวียดนามให้คนต่างชาติมากกว่า 10 ปี นั้นจึงเสนอปัจจัยภาษาเบื้องต้นที่ควรจะใช้ไว้ประเมินความยากง่ายของบทอ่านภาษาเวียดนามสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศทั้งหมด 4 ปัจจัยหรือตัวแปร ได้แก่ 1) จำนวนคำที่แตกต่างกันโดยเฉลี่ยในบทอ่าน 2) เปอร์เซนต์ของคำเดี่ยว คำซ้อน 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ขึ้น 3) จำนวนประโยคเฉลี่ยในบทอ่าน และ 4) ความยาวของประโยคในบทอ่านโดยเป็นจำนวนคำเฉลี่ยในแต่ละประโยค

ผู้วิจัยเสนอมาตรฐานลำดับขั้นเพื่อพัฒนาบทอ่านตั้งแต่ระดับง่ายสุด A1 ถึงระดับยากสุด C2 สำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามเป็นภาษาต่างประเทศโดยมีรายละเอียดแต่ละระดับดังนี้

ระดับ A1 เป็นระดับของบทอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามมีพื้นฐานการเรียนรู้มาแล้วเป็นเวลาอย่างน้อย 40 ชั่วโมง มีคลังคำศัพท์ประมาณ 50-100 คำ จำนวนประโยคในข้อความในระดับ A1 จะต่ำที่สุดอัตราส่วนคำ 1 พยางค์สูงสุด และอัตราส่วนคำ 2 พยางค์ก็ต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับระดับอื่น ๆ

ระดับ A2 จะมีประโยคในข้อความเป็น 1.5 เท่าของจำนวนประโยคใน A1 คำศัพท์ในข้อความสูงกว่าด้วยแต่ไม่มากเนื่องจากจำนวนคำเฉลี่ยในแต่ละประโยคยังคงต่ำ อัตราส่วนของคำ 1 พยางค์จะค่อย ๆ ลดลงในระดับที่ประมาณ 0.9-2% สัดส่วนระหว่าง 2 พยางค์ และ 3 พยางค์ค่อย ๆ เพิ่มขึ้นในการอ่านระดับสูงประมาณ 0.7-2.5%

อย่างไรก็ตามจำนวนประโยคในข้อความอ่านสำหรับชาวต่างชาตินั้นแตกต่างจากจำนวนประโยคในข้อความอ่านในข้อความการอ่านในตำราภาษาเวียดนามสำหรับเจ้าของภาษา ดังนั้นเนื้อหาบทอ่านจะเป็นเรื่องสั้น ๆ ตัดตอนมาจากบทความหรือนวนิยายต่าง ๆ เพื่อได้สอดแทรกทั้งเรื่องสังคม ความคิด วัฒนธรรมของภาษาเป้าหมาย แต่ไม่เลือกบทอ่านวิทยาศาสตร์ ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่าจำนวนประโยคในระดับ B1-C2 จะสูงกว่าเพื่อให้แน่ใจว่าพล็อตเรื่องจะไม่ได้รับผลกระทบ

ระดับ B1 และ B2 มีจำนวนคำในข้อความเพิ่มขึ้น 110-150 คำ ต่อบทอ่าน อัตราส่วนคำของคำ 1 พยางค์ และ 2 พยางค์ที่ระดับ B2 นั้นต่างจากระดับ B1 เล็กน้อย กล่าวคือระดับบทอ่าน B2 มีจำนวนคำ 1 พยางค์ต่ำกว่า B1 และมีจำนวนคำสองพยางค์สูงกว่า B1 ประมาณ 20-30 คำ คำ 3 พยางค์ขึ้นอนุญาตให้ปรากฏจากระดับ B1 ในอัตรา 0.3% กล่าวคือ แต่ละบทความมีโครงสร้างเพียง 6 คำ 3 พยางค์ขึ้นไป

ระดับ C1 มีจำนวน คำ 1 พยางค์ ต่ำกว่าระดับ B2 ประมาณ 2.7% และมีจำนวน คำ 2 พยางค์ สูงกว่าระดับ B2 ประมาณ 1.5% ทั้ง C1 และ C2 มีเพียงจำนวนคำ 3 พยางค์ก็คือ

2% โดยเฉพาะอย่างยิ่ง C2 มีตัวเลขจำนวนคำ 1 พยางค์ ต่ำกว่า C1 2% ต่ำกว่า B2 5% และจำนวนคำ 2 พยางค์ 4% สูงกว่า B2 และ C1 คือ 0.5% จำนวนคำเฉลี่ยในประโยคอยู่ที่ระดับ A1 โดยมี 9 คำต่อประโยคและเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ไปสู่ 2 คำต่อประโยคจากระดับ A2 ถึงระดับ C2 สิ่งนี้อยู่ในช่วงที่กำหนดซึ่งเป็นไปตามกฎสำหรับการจำแนกความยากของบทอ่านสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศเพื่อให้แน่ใจว่าเนื้อหาของบทอ่านจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลงมากเกินไปและส่งผลกระทบต่อความต้องการในอรรถรสทั่วไปในการอ่าน

การเลือกบทอ่านให้กับสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ได้จัดจำนวนระดับ A1 คือ 30 บทเรียน A2 คือ 30 บทเรียน B1 และ B2 รวม 30 บทเรียนและ C1 และ C2 รวมเป็น 10 บทเรียน รวม 100 บทความ จากคลังบทอ่านของ An-Vinh, L., Diep N. & Dinh Dien (2020) แต่ผู้วิจัยต้องเลือกบทอ่านมากถึง 180 บทเพราะหลังจากผ่านการดำเนินการคัดกรองเบื้องต้นหลายบทผ่านเงื่อนไขจำนวนคำเดียว คำซ้อน

ผลการคัดกรองและจัดหมวดหมู่บทอ่านภาษาเวียดนามตามลำดับง่ายถึงยาก 6 ระดับดังต่อไปนี้

ระดับ A1: 30 เรื่องที่บรรลुเกณฑ์โดยสัดส่วน คำ 1 พยางค์ (%) 87.6% สัดส่วนคำ 2 พยางค์ (%) 12.3% สัดส่วนคำ 3 พยางค์ขึ้น 0.1% จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ 10.3 ประโยค จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ 58 คำ จำนวนคำที่เขียนต่างกัน 9.4 คำ

ระดับ A2: 34 เรื่องบรรลุเกณฑ์โดยสัดส่วนคำ 1 พยางค์ (%) 86.7% สัดส่วนคำ 2 พยางค์ (%) 13% สัดส่วนคำ 3 พยางค์ขึ้น 0.3% จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ 11 ประโยค จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ 85 คำ จำนวนคำที่เขียนต่างกัน 12 คำ

ระดับ B1: 25 เรื่องบรรลุเกณฑ์โดยคำ 1 พยางค์ 85.7% สัดส่วนคำ 2 พยางค์ 14% สัดส่วนคำ 3 พยางค์ขึ้น 0.3% จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ 16 ประโยค จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ 110 คำ จำนวนคำที่เขียนต่างกัน 12 คำ

ระดับ B2: 27 เรื่องบรรลุเกณฑ์โดยคำ 1 พยางค์ 82.0% สัดส่วนคำ 2 พยางค์ 16% สัดส่วนคำ 3 พยางค์ขึ้น 2% จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ 26 ประโยค จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ 148 คำจำนวนคำที่เขียนต่างกัน 11 คำ

ระดับ C1: 10 เรื่องบรรลุเกณฑ์โดยคำ 1 พยางค์ 80.0% สัดส่วนคำ 2 พยางค์ 18% สัดส่วนคำ 3 พยางค์ขึ้น 2% จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ 49 ประโยค จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ 331 คำ จำนวนคำที่เขียนต่างกัน 15.8 คำ

ระดับ C2: 10 เรื่องบรรลุเกณฑ์โดยคำ 1 พยางค์ 82.0% สัดส่วนคำ 2 พยางค์ 16% สัดส่วนคำ 3 พยางค์ขึ้น 2% จำนวนประโยคเฉลี่ยในข้อความ 119 ประโยค จำนวนเฉลี่ยของคำที่แตกต่างกันในข้อความ 622 คำ จำนวนคำที่เขียนต่างกัน 16 คำ

เนื่องจากบทอ่านระดับ A1 และ A2 มีความยากน้อยสุด และมีอัตราส่วนต่าง ๆ ที่ใกล้เคียงกันมากที่สุด พร้อมกับการหาบทอ่านระดับ A1 กลายเป็นว่ายากกว่าการหาบทอ่านระดับ A2 ด้วยเรื่องของข้อจำกัดในเวลากการทำวิจัยนี้ และบทอ่านในระดับ A1 จำนวน 10 บท คือ ผู้วิจัยคัดเลือกบทอ่านจากตำราเรียนภาษาเวียดนามแต่มีข้อจำกัดของหัวข้อที่สอนภายใน 10 หัวข้อเท่านั้นที่เป็นบทอ่านได้ อีกขบวนการการคัดกรองใช้เวลาค่อนข้างมาก ผู้วิจัยจึงมีจำนวนบทอ่าน A1 น้อยจนไม่ถึง 30 บทตามที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงนำส่วนที่ผ่านเกณฑ์บทอ่านระดับ A2 มาใส่ใน A1 เป็นส่วนหนึ่ง ดังนั้นการทดสอบด้วยผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิจะถูกส่งไป 2 รอบ

ผลการทดสอบโดยวิธีใช้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ผลการคัดกรองระดับ A2, B1, B2 เหมาะทุกบท ส่วนระดับ A1 และ C1 จะต้องมีการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเห็นว่าไม่เหมาะสมเพราะมีคำศัพท์ที่ยากเกินไประดับเริ่มต้น A1 และยากเกินระดับ C1 ส่วนบทอ่านระดับ C2 ต้องเปลี่ยนทั้งหมดเนื่องจากผู้ประเมินส่วนใหญ่เห็นว่าไม่เหมาะสมเพราะมีคำศัพท์ที่ยากเกินไป เช่นมีคำศัพท์ในระดับวรรณกรรมขั้นสูง มีคำที่มีความหมายลึกซึ้งเกินไปสำหรับวัยเด็กของเวียดนาม จำนวนที่มีนัยซ้อนเร้นซึ่งเหมาะสำหรับชาวเวียดนามเจ้าของภาษาในวัยผู้ใหญ่เท่านั้น หมายความว่าจะต้องมีการกรอใหม่ทั้งหมด 10 บท หลังจากที่ได้มีการจัดการตามที่กล่าวไว้ข้างต้น ผู้วิจัยได้ส่งไปให้ผู้ประเมินรอบที่ 2 และได้ผลการประเมินว่าทุกระดับมีความเหมาะสมแล้วได้บทอ่านจำนวน 137 บทจาก 180 บท

อภิปรายผลการวิจัย

การจัดการแบ่งบทอ่านภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติใน 6 ระดับนั้นมีความแตกต่างกันในประเภทวรรณกรรมเพื่อสร้างบทอ่านภาษาเวียดนามอย่างง่ายไปหายากขึ้นตามระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำบทอ่านขึ้นอย่างละเอียด พิถีพิถัน เพื่อรองรับความสามารถทางภาษาที่เปลี่ยนแปลงไปของผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ ความแตกต่างระหว่างระดับเหล่านี้ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขสี่ปัจจัยที่สามารถทำได้อย่างเรียบง่ายโดยผู้ที่มีความสามารถภาษาเวียดนามอย่างลึกซึ้ง หรืออาจจะปรับใช้กับภาษาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายภาษาเวียดนามที่เป็นภาษาแยกหน่วยคำ (Analytic Languages) การทบทวนวรรณกรรมของการรับรู้ภาษาของ Krashen เกี่ยวกับแนวคิดสมมติฐานตัวป้อน (The Input Hypothesis) (Krashen, S. D., 1982) ที่ชี้ให้เห็นวิธีออก

แบบอย่างเป็นรูปธรรม ไม่ใช่มีแต่ข้อถกเถียงเกี่ยวกับสมมติฐานนี้ว่าเป็นไปไม่ได้อีกแล้ว โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีดังกล่าวสารนำมาใช้งานได้จริงโดยปฏิบัติผ่านการออกแบบบทอ่านที่มีการลดลงของคำหนึ่งพยางค์ การเพิ่มขึ้นของคำสองพยางค์ และคำที่มีสามพยางค์ขึ้นไปทีละขั้น นี่อาจจะเป็นก้าวแรก ๆ ที่สามารถใช้กับภาษาเวียดนาม ก้าวต่อไปอาจจะเป็นการลงลึกวิเคราะห์ปัจจัยอื่น ๆ ที่ทำให้การออกแบบยิ่งเสถียรมากขึ้นอีก ในระดับพื้นฐานข้อความแสดงการลดลงของเปอร์เซ็นต์ของคำหนึ่งพยางค์โดยเจตนา คำที่สั้นกว่าซึ่งเป็นพื้นฐานและพบในขั้นตอนการเรียนรู้ภาษาในช่วงต้นด้วยการลดความชุกของคำพยางค์เดียวอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนจะได้สัมผัสกับคำศัพท์ที่กว้างขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้ผู้เรียนภาษาเข้าใจได้คำศัพท์เพิ่มขึ้นพร้อมกับข้อมูลที่อ่านมา วิธีการนี้ช่วยให้มั่นใจได้ถึง ความซับซ้อนทางภาษาอย่างค่อยเป็นค่อยไปซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการรับรู้ภาษาของมนุษย์โดยผ่านหลักการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input)

เมื่อผู้เรียนมีความก้าวหน้าผ่านระดับบทอ่านที่ง่าย ขึ้นต่อไป คือ ค่อย ๆ เพิ่มสัดส่วนที่คำสองพยางค์ให้มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ที่ซับซ้อนมากขึ้นทีละเล็กละน้อย ส่งเสริมการพัฒนาการรับรู้การออกเสียงและช่วยในการทำให้เกิดการเรียนรู้โครงสร้างคำ การรวมคำสองพยางค์อย่างค่อยเป็นค่อยไป ช่วยให้การเพิ่มพูนภาษาเกิดขึ้นอย่างราบรื่นโดยอิงกับสมมติฐาน $i + 1$ เพื่อเสริมสร้างรากฐานเชิงประจักษ์ของบทอ่านที่สร้างขึ้นตามมาตรการทางสถิติโดยเฉพาะความยาวของคำได้รับการวิเคราะห์และตรวจสอบความยาวของคำ ความซับซ้อนของคำศัพท์ในแต่ละระดับ สถิติวัดความสามารถในการอ่านเข้าใจของ Microsoft Word (Readability Statistics) ให้ข้อมูลเชิงปริมาณทำให้มั่นใจได้ว่าความก้าวหน้าทางภาษาไม่ได้เป็นเพียงเชิงคุณภาพ แต่ยังได้รับการสนับสนุนจากพารามิเตอร์ที่วัดได้ ผลลัพธ์ยืนยันความสำเร็จของบทอ่านที่สร้างขึ้นโดยยึดมั่นในความก้าวหน้าทางภาษาที่ต้องการ

นอกจากความยาวของคำแล้วโครงสร้างประโยคยังมีบทบาทสำคัญในการได้มาซึ่งการรับรู้ภาษา บทอ่านได้รับการออกแบบมาไม่เพียงแต่จากการสร้างคำที่แตกต่างกัน แต่ยังถูกพิจารณาจากความยาวและความซับซ้อนของประโยคอย่างต่อเนื่อง การบูรณาการโดยเจตนาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อท้าทายผู้เรียนให้เข้าใจบริบททางภาษาที่กว้างขวางยิ่งขึ้นตอกย้ำการได้มาซึ่งไวยากรณ์และโครงสร้างไวยากรณ์ในลักษณะที่เป็นธรรมชาติและสมจริง การสร้างบทอ่านตามความง่ายสู่ความยากขึ้นทีละขั้นเหล่านี้คือมาจากสมมติฐาน $i + 1$ เพื่อทำเน้ใจว่าผู้เรียนพบอภิศัพท์ใหม่เพียง 2-5% ในแต่ละหน้าของบทอ่าน แต่ละบทจึงยึดมั่นในหลักการป้อนข้อมูลที่เข้าใจได้ (Comprehensible Input)

องค์ความรู้ใหม่

ในการจัดทำชุดบทอ่านภาษาเวียดนามที่แบ่งตามระดับความยากสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ 6 ระดับ ได้แก่ ระดับพื้นฐาน A1, A2 ระดับกลาง B1, B2 และ ระดับสูง C1, C2 การทำบทอ่านโดยยึดหลักการวิชาการภาษาศาสตร์เกี่ยวกับบทอ่านอย่างกว้างขวาง (Extensive Reading) ได้บทอ่านภาษาเวียดนาม (https://drive.google.com/drive/folders/1jwfGxFOMXxgBdlMwV0OE8WD_zHVjO9GN) และ [คลิปเสียง](https://drive.google.com/drive/folders/1lxqnXbVoPFFZvjPneebG6Ta-c82MyF7n) (<https://drive.google.com/drive/folders/1lxqnXbVoPFFZvjPneebG6Ta-c82MyF7n>) จำนวน 137 บท (จากเดิม ตั้งไว้ที่จำนวน 180 บท แล้วคัดเหลือ 100 บท) ซึ่งผู้เรียนภาษาเวียดนามสามารถใช้อ่านบทอ่านนี้ได้แบบอิสระด้วยตัวเอง ตามหลักการอ่านกว้างขวาง The Extensive Reading

ข้อเสนอแนะ

การสร้างบทอ่านภาษาเวียดนามตามระดับง่าย-ยาก ที่มีความพิถีพิถันนั้นมีรากฐานมาจากกรอบทฤษฎีที่ดีและการวิเคราะห์เชิงประจักษ์มีนัยสำคัญสำหรับการสอนภาษา นักวิจัยหรือผู้สอนภาษาเวียดนามใช้ประโยชน์จากบทอ่านภาษาเวียดนามตามระดับง่าย-ยากให้แก่ผู้เรียนภาษาเวียดนามที่เป็นชาวไทย ทั้งนี้การใช้ประโยชน์จากการค้นพบเหล่านี้สามารถนำมาปรับแต่งหลักสูตรภาษาสำหรับผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศโดยใช้แนวคิดและหลักการออกแบบของงานวิจัยชิ้นนี้เป็นแนวทางได้

การวิจัยนี้ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการศึกษารายละเอียดยังทำหน้าที่เป็นต้นแบบสำหรับการสร้างบทอ่าน หรือตำราสอนภาษาเวียดนามในสถานการณ์การเรียนรู้ภาษาที่หลากหลาย โดยเน้นความสมดุลที่สำคัญระหว่างความท้าทายและความเข้าใจในการส่งเสริมการได้มาซึ่งภาษา การวิจัยเพิ่มเติมสามารถสำรวจผลกระทบระยะยาวของบทอ่านที่แบ่งตามระดับเหล่านี้ต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ได้ให้ทุนในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ โดยเป็นแหล่งทุนเงินรายได้คณะมนุษยศาสตร์ ประจำปีงบประมาณ 2565 สัญญาเลขที่ 647/2565

เอกสารอ้างอิง

- An-Vinh, L., Diep N. & Dinh Dien. (2020). Building a Corpus for Vietnamese Text Readability Assessment in The Literature Domain. *Universal Journal of Educational Research*, 8(10), 4996-5004. <http://doi.org/10.13189/ujer.2020.081073>
- Dale, E. & Chall, J. S. (1949). The Concept of Readability. *Elementary English*, 26(1), 19-26.
- Điệp, Nguyễn Thị Như. (2021). *Các yếu tố ảnh hưởng đến độ khó văn bản (Khảo sát sách tiếng Việt từ lớp 2 - lớp 12: Khảo sát ngẫu nhiên)*. (luận án tiến sĩ) HCM : Trường ĐH Khoa học xã hội và Nhân văn– ĐHQG-HCM.
- DuBay, H. W. (2004). *The Principle of Readability*. Costa Mesa, California : Impact Information.
- DuBay, H. W. (2007). *Smart Language: Readers, Readability, and the Grading of Text*. Costa Mesa, California : Impact Information.
- Flesch, R. (1946). *Art of Plain Talk*. New York : Harpeer & Row.
- Gunning, R. (1952). *The Technique of Clear Writing*. New York : McGraw-Hill.
- Hu, M. & Nation, I.S.P. (2000). Unknown vocabulary density and reading comprehension. *Reading in a Foreign Language*, 13(1), 403-430.
- Krashen, S.D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Oxford : Pergamon Press.
- Ng, Q. R., Renandya, W.A. & Chong, Miao. (2019). Extensive Reading: Theory, Research and Implementation. *TEFLIN Journal*, 30(2), 171–186. <https://doi.org/10.15639/teflinjournal.v30i2/171-186>
- Nguyen, T. L. & Henkin, A. B. (1985). A Second Generation Readability Formula for Vietnamese. *Journal of Reading*, 29(3), 219-225.

